

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Trần Bảo Đan

1. Mạt học bắt đầu tiếp xúc với Phật pháp vào năm 2002. Kể từ đó, mỗi khi học hội Tịnh tông có pháp hội hay các buổi giảng kinh cần tình nguyện viên, tôi đều tham gia. Mỗi lần pháp hội diễn ra đều sẽ có một số kinh hoặc sách thiện để kết duyên với đại chúng; nên chúng tôi sẽ ở khách sạn phụ giúp đóng gói hoặc phân loại, có khi làm đến tận đêm khuya. Vào lúc đêm muộn như thế, ân sư của chúng ta vẫn ghé thăm mọi người, ngài nói với chúng tôi: “Mọi người vất vả rồi!” Ân sư dường như quên mất bản thân ngài cũng đã rất mệt nhọc trong suốt hành trình, ngài vẫn nghĩ đến người khác, quan tâm người khác, thật khiến chúng tôi rất cảm động.

2. Có lần khi tôi cùng chồng sang Singapore đón lão pháp sư. Khi ấy mọi người đang chuẩn bị rời khách sạn của ông chủ Hoàng để đi Kuala Lumpur, sư phụ thượng nhân thì đang thu dọn một số bức ảnh trên bàn. Tôi liền bước tới nói với sư phụ: “Sư phụ để con làm cho”, sư phụ đáp: “Không cần đâu”. Tôi vẫn đứng bên cạnh, nhìn thấy sư phụ rất cẩn thận cho ảnh vào túi nhựa, sau đó gói ghém ngay ngắn chỉnh tề rồi giao cho tôi mang về tịnh xá ở Kuala Lumpur. Lúc ấy trong lòng tôi nghĩ: Ngay trong thời khắc cấp bách, sư phụ vẫn làm những việc nhỏ nhất như thế một cách cẩn thận tỉ mỉ.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”